

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/151/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714214169
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714214169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu Quantum Credit a. s., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, zast. PERSPECTA Legal, s. r. o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanej U. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXX, XXX XX P., o zaplatenie sumy 117,41 Eur s prísli, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 69,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 11,90 Eur od 04. 11. 2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 34,41 Eur od 04. 01. 2012 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 23,30 Eur od 04. 02. 2012 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Súd n e p r i z n á v a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim žalobným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 117,41 Eur spolu s príslušenstvom. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil náhradu vzniknutých trov konania.

Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že jej nebola doručená žiadna faktúra, nevlastní žiadnu telefónnu kartu s uvedeným číslom.

Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 25. 09.2014, zmluvy o pripojení zo dňa 19. 07. 2011, dodatku ku zmluve o pripojení zo dňa 19. 07. 2011, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 11. 2013, faktúr č.: 7110530051, 7112833601, 7200642728 a 7211773482, osvedčení o registrácii DPH, ako aj ďalších listinných a ostatných dôkazov a vyjadrenia žalovanej zo dňa 08. 06. 2015 zistil tento skutkový stav:

Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 uzavrel so žalovanou podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov dňa 19. 07. 2011 zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb, program Relax 60+ (120) a dňa 19. 07. 2011 dodatok ku zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom žalovanej plnenie riadne a včas.

Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že žalovaná faktúry do dňa podania žaloby neuhradila. Vzhľadom k tomu, že si žalovaná svoj zmluvný záväzok voči žalobcovi nesplnila, porušila zmluvné povinnosti, z čoho jej vznikla povinnosť zaplatiť (podľa tvrdenia žalobu) aj zmluvnú pokutu.

Dňa 20. 11. 2013 uzavrela spoločnosť Slovak Telekom, a. s. a žalobca Zmluvu o postúpení pohľadávok, kedy predmetné pohľadávky (o. i. aj pohľadávku vo vzťahu k žalovanej) sa stali vlastníctvom žalobcu. Uvedenú skutočnosť mal právny predchodca žalobcu oznámiť žalovanej a to listom označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky.

Pretože žalovaná žalobcovi neuhradila ním uplatnenú sumu, tento sa domáhal zaplataenia uvedených súm podaním žaloby na súd.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 08. 06. 2015 súdu oznámila, že sa zo zdravotných dôvodov nemôže osobne dostaviť na pojednávanie, pričom vyslovila súhlas, aby súd vec prejednal aj bez jej prítomnosti. V liste ďalej uviedla, že nedostala žiadnu faktúru, nevlastní žiadnu telefónnu kartu s číslom, ktorý uvádzal žalobca. Ak súd však rozhodne v jej neprospech, požadovanú sumu uhradí podľa jej možností a schopností.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 citovaného zákona, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 citovaného zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 citovaného zákona, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 citovaného zákona, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) citovaného zákona, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 citovaného zákona, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53a ods. 1 citovaného zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradíť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k právnomu záveru, že žalobný návrh žalobcu je dôvodný len v časti. Právny predchodca žalobcu a žalovaná platne uzavreli zmluvu o pripojení, z ktorých právnomu predchodcovi žalobcu vyplývala povinnosť poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom žalovaná si svoju povinnosť, a síce uhrádzať právnomu predchodcovi žalobcu cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nespĺnila v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrami č.: 7110530051, 7112833601 a 7200642728 v celkovej sume 69,61 Eur za dôvodný a preto v tejto časti žalobcovi vyhovel.

Súčasne súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z jednotlivých faktúr odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti konkrétnej faktúry a to v žalobcom uplatnenej výške úrokov z omeškania, pretože boli uplatnené v súlade s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Žalobca si spolu s istinou uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 Eur s príslušenstvom, čo odôvodnil tým, že žalovaná nezaplatením faktúr, resp. nedobíjaním si kreditu porušila zmluvu v dôsledku čoho bola jej karta deaktivovaná.

Podľa § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky zmluvnej pokuty alebo spôsobu jej určenia.

Podľa čl. 6 Smernice rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Smernica zároveň v prílohe aj vypočítava a pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 01. 01. 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka a to konkrétne § 53 ods. 4 písm. k).

Z prejednávanej veci je nepochybné, že právny predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá nemala postavenie podnikateľa a ktorá nemohla ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a dodatku. Súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení a dodatok k nej uzavretý medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedený charakter, postavenie účastníkov záväzkového vzťahu a charakter zmluvy a dodatku bol teda právny predchodca žalobcu povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami o neprijateľných zmluvných podmienkach v

spotrebiteľských zmluvách upravený v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom ich uvedením v zmluve spája s právnym následkom ich neplatnosti. Žalobca nepreukázal súdu, že právny predchodca žalobcu so žalovanou individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmluvy, a to najmä samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti.

Súd skúmal aj primeraného zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti platiť riadne a včas za služby. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady je aj sankciou nie sú žiadne pochybnosti. Je však všeobecne známe, že právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky ovplyvniť nemôžu. Vopred pripravenými je aj ustanovenie o dojednaní zmluvnej pokuty, pričom právny predchodca žalobcu žiadal od spotrebiteľov zaplatiť zmluvnú pokutu vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. V praxi to znamená, že môže dôjsť k situácii, keď spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych poplatkov, pričom pri nezaplatení posledného si voči nemu žalobca uplatňuje rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania v začiatku 24-mesačnej viazanosti.

Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka spotrebiteľskej zmluvy je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Pri dojednanej zmluvnej pokute je podstatné, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala žalovanú k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak by si ako účastník zmluvy plnila svoju povinnosť odoberať služby poskytované poskytovateľom, riadne platila ich úhradu a až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady by mala povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške.

Z úradnej činnosti súdu je známe, že podobné dojednanie zmluvnej pokuty bolo viacerými rozhodnutiami všeobecných súdov judikované ako neprijateľná zmluvná podmienka, napríklad rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06. 12. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/32/2012 zo dňa 15. 03. 2012, rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 10C/104/2012 zo dňa 03. 09. 2014.

Ak zákon zakazuje ďalšie používanie takejto podmienky v zmluvách so spotrebiteľmi, potom je zrejmé, že zakázaným konaním je aj uplatnenie nárokov už z uzavretých zmlúv, v ktorých je rovnakým spôsobom zmluvná pokuta zakotvená. Záverom súd zdôrazňuje, že žalobca súdu predložil len faktúru, ktorou vyúčtoval žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 47,80 Eur, pričom žiadnym dôkazom nepreukázal, že skutočne aj reálne došlo k deaktivácii služby žalovanej.

Na základe uvedených skutočností súd potom rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku, žalobcovi priznal uplatnenú sumu z titulu neuhradených a odobratých služieb žalovanou, v tej časti kde si uplatnil sumu z titulu zmluvnej pokuty, žalobu zo zhora citovaných dôvodov zamietol.

Pretože žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne, analogicky bola čiastočne úspešná aj žalovaná, súd o trovách rozhodol v súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).